



Trăiau odată trei frați purceluși: Nif-Nif, Nuf-Nuf și Naf-Naf. Cât a fost vara de lungă, s-au hârjunit nepăsători. Dar se apropia toamna...

— Ar fi bine să ne ridicăm fiecare câte o căsuță, a zis Naf-Naf.

— Mai e timp până la iarnă! Mai bine ne jucăm!



— La iarnă, lupul cel rău va fi flămând și vă va da târcoale. Bine-ar fi să aveți o căsuță trainică, din cărămidă, în care să vă adăpostiți!

Frații mici aveau înșă chef de joacă, nu de muncă! Se gândeau că vor găsi o cale prin care să-și ridice repede un adăpost, când va veni vremea.



— Eu îmi fac căsuță din paie! Va fi gata într-o clipă!
a zis Nif-Nif.

— Eu o fac din nuiele! Termin îndată! a zis Nuf-Nuf.

— O să vă pară rău! a zis Naf-Naf, cu tristețe. Casele
voastre n-o să reziste primejdiilor!

Însă frățiorii lui nu-l ascultau.



Iarna, lupul flămând a venit la căsuța lui Nif-Nif.

A suflat o dată cu putere, paiele au zburat de pe casă,
iar locuința s-a năruit.

Nif-Nif a reușit să scape de lup și a fugit la căsuța lui
Naf-Naf, să caute adăpost.

— Iartă-mă, Naf-Naf! Trebuia să te ascult!



Încă flămând, lupul a ajuns la căsuța lui Nuf-Nuf. A suflat de două ori cu putere, iar nuiielele au zburat cât colo.

Speriat, Nuf-Nuf a fugit și el la fratele său mai mare.
— Iartă-mă, Naf-Naf! Ai avut dreptate!



Degeaba a încercat lupul să dărâme căsuța din cărămidă a lui Naf-Naf! S-a lăsat păgubaș și a plecat cu coada între picioare.

— Iartă-ne, Naf-Naf! Putem să rămânem la tine?
— Vă iert! Sunteți bineveniți în casa mea!

Cuvintele magice și-au dovedit încă o dată puterea!